

Historie německého fotbalu na Slovensku

6 Historie německého fotbalu na Slovensku

Stejně tak, jako tomu bylo v Čechách a na Moravě, tak i na území Slovenska existovala německá národnostní menšina. V období Rakousko-Uherska byl tento německý živel absolutně na okraji zájmu, neboť převážnou část obyvatelstva v Horních Uhrech tvořili Slováci a na Slovensku žijící maďarská menšina. Němci netvořili nikdy na slovenském území tak ucelený a kulturní celek, jako tomu bylo v českých zemích. Obyvatelstvo, hlásící se k německé národnosti, patřilo k potomkům bývalých německých kolonistů ze středověku.

Německé etnikum se nacházelo ve třech oblastech, které byly od sebe navzájem poměrně vzdálené a tak bylo toto obyvatelstvo politicky i hospodářsky oddělené a nefungovaly ani velké snahy o sdružování se. Na základě těchto skutečností prožívaly jednotlivé oblasti s německým obyvatelstvem dost odlišný vývoj a i to mělo podstatný vliv na pozdější snahy o jejich politické sjednocení. Převážná část německého obyvatelstva byla usazena v oblasti Bratislavy a jejího okolí, dále pak v oblasti Slovenského Pravna, Kremnice, Banske Štiavnice a v oblasti Horní a Dolní Spiše. Na rozdíl od německé menšiny v Čechách a na Moravě a maďarské menšiny na Slovensku bylo národní podvědomí slovenských Němců velmi slabé.

Bylo často nahrazované spíše regionalismem a lokálním patriotismem. Po skončení I. světové války a v souvislosti s vytvořením Československé republiky se německé menšině na Slovensku dostalo velké podpory, byla vybudována kulturní zařízení, německé školy a ve snaze oslabit maďarský element dostala tato menšina i velkou finanční podporu. V tomto období žilo na území Slovenska kolem 140 000 osob, hlásících se k německé národnosti, přičemž celkový počet obyvatelstva byl na Slovensku necelé tři miliony. Tyto vzájemné číselné poměry obyvatel se v průběhu třicátých a čtyřicátých let nikterak výrazně neměnily.

Změnilo se však poněkud národní podvědomí a jazyková oblast německé menšiny na území Slovenska se ustálila a zahrnovala celkem asi 80 měst a obcí, kde počet obyvatelstva hlásícího se k německé národnosti tvořilo většinu.

Již ve 20. letech se na Slovensku začaly objevovat kulturní a politické organizace se záměrem politicky a společensky sjednotit obyvatelstvo německé národnosti. Na jaře 1921 byl v Bratislavě založen okresní svaz Deutscher

Kulturverband-Slovensko I a v říjnu 1922 Deutscher Kulturverband-Slovensko II na Spiši. Následně v roce 1925 byla založena Karpatská župa Deutscher Kulturverbandu v Popradu. Později se z těchto spolků začaly oddělovat některé složky, které se následně staly základem tělocvičných spolků DTV. Nejdůležitější německou politickou stranou na Slovensku se stala Karpatendeutsche Partei, která vznikla v roce 1928 v Nalepkove. Tato vycházela a opírala se o výsledky práce v Deutsche Kulturverband a v DTV, které byly vždy vedeny v duchu německých tradic na Slovensku. Po nástupu Hitlera a NSDAP k moci v roce 1933 začala KdP úzce spolupracovat nejen s touto vedoucí silou, ale také s Henleinovou SdP a tato spolupráce vedla nakonec na jaře 1939 k rozbití republiky. Fašizující tendence a jejich projevy se začaly objevovat v kultuře a ve sportovním hnutí, nevynechaly ani tělocvičné a fotbalové kluby.

A tak situace německých klubů na území Slovenska byla prakticky totožná se situací německých klubů v českých zemích. Po mnichovské dohodě se Československo rozpadlo i ve fotbale, všechny německé kluby ze Slovenska vystoupily z ČsAF a vstoupily do nově vzniklého Slovenského fotbalového svazu (založen na konci roku 1938 v Žilině). V březnu 1939 akceptovalo nově vzniklý Slovenský štát a německé kluby si založily vlastní sportovní organizaci DTSV (Deutscher Turn und Sportverband) a zúčastňovaly se následně pravidelných soutěží tohoto spolku a soutěží Slovenského fotbalového svazu. Nutno dodat, že počet německých fotbalových klubů na Slovensku nebyl nikterak významný, ve vyšších celostátní soutěžích dominoval především bratislavský tým DSK Pressburg, který díky své výkonnosti mohl konkurovat i slovenským špičkovým klubům. Klub DSK se snažil řešit tuto svoji "výjimečnost" administrativním zařazením do nejvyšší soutěže říšské župy Ostmark, avšak bez úspěchu. Ostatní kluby, především kluby zaměstnanců německých továren v Bratislavě, se zúčastňovaly bojů v soutěžích nižších.

Svazovým vedoucím DTSV byl Alfred Rubatschek, aktivně se na činnosti svazu podílela celá řada funkcionářů, z obsáhlého seznamu jmen uvádíme pouze několik: Pragant, Zacha, Schmuck, Balogh, Tomek, Stipannitz, Heck, Oelbst, Dr. Udolf, Severa, Achberger, Müllner, Zitta.